

JEZUS – PODOBA ČLOVEKA (Lk 24,35-48)

Jezus v evangelijskem odlomku stopi med učence. Prestrašijo se in prevzame jih strah, kajti mislijo, da vidijo duha. Jezus jim pokaže svoje roke in noge: »Poglejte moje roke in moje noge, da sem jaz sam. Potipljite me in pogledajte, kajti duh nima mesa in kosti, kakor vidite, da jih imam jaz« (Lk 24,39). Evangelist Luka hoče tukaj pokazati Grkom, kaj pomeni vstajenje. Grki so si vsekakor lahko predstavljali, da je Vstali duh, da se je duša ločila od telesa in sedaj obstaja zase. Toda vstajenje je več. Vstala je Jezusova oseba, s telesom in dušo. Z opozorilom na roke in noge odgovarja Luka na platonsko filozofijo, ki si lahko predstavlja samo osvoboditev duše iz ujetništva telesa. Vstajenje je vstajenje telesa. To nam podarja roke, ki vzamejo življenje v roke, ki se ljudi nežno dotikajo, božajoč naredijo ljubezen, ki jo lahko izkusimo. In vstajenje nas postavlja na noge, da stojimo zase in gremo svojo pot, ki je svojska pot, ki nas vodi v življenje.

Jezus vabi svoje učence, naj ga potipljejo. Evangelist Luka s svojim »potipljite me« kaže pristašem stoiške filozofije na to, da lahko ljudje otipajo Boga v Jezusu Kristusu. V njegovih rokah in nogah se lahko dotaknejo Boga samega.

Tu se njihovo hrepenenje po enem Bogu, ki ga lahko dojemamo s svojimi čuti, izpolni. V vsaki evharistiji se smemo Jezusa dotakniti v kruhu, ki nam je položen v roke. V prvi Cerkvi so se kristjani s Kristusovim telesom dotikali svojih oči in ušes, ne le, da bi se dotaknili Kristusa, temveč da bi se jih on nežno dotaknil.

Jezus končno pusti, da mu dajo nekaj za jesti, in je s svojimi učenci. Z njimi večerja. Vstajenje ustvarja novo skupnost. Pri obedih, ki jih imajo učenci skupaj, je v njihovi sredi sam Vstali. Evharistija je za Luka vedno izkušnja Vstalega. Intimnost in veselje, ki govorita iz tega, naj prežemata tudi obhajanje evharistije. Jezus se svojim učencem in učenkam kaže kot Bog in človek, kot tisti, ki je postal svoj pravi lastni jaz, da bi vstali iz nepristnosti v pristnost, iz okorelosti v življenjskost in iz izolacije v novo bivanje drugega z drugim.

*Ko so se oni
pogovarjali o tem,
je sam stopil mednje in
jim rekel: »Mir vam bodi!«
Vzнемirili so se in obšel jih
je strah. Mislili so, da vidijo
duha. Dejal jim je:
»Kaj ste preplašeni in zakaj
se vam v srcu oglašajo
dvomi? Pogledajte moje roke
in moje noge, da sem res jaz.
Potipljite me in pogledajte,
kajti duh nima mesa in kosti,
kakor vidite, da jih imam
jaz.« Ko je to rekel, jim je
pokazal roke in noge.
(Lk 24,36–40)*

Anselm Grün, Jezus – Podoba človeka

POZDRAV NOVOIMENOVANEGA CELJSKEGA ŠKOFA

Dragi verniki celjske škofije,
dragi duhovniki, redovniki in redovnice,

v petek, 5. marca 2021 je papež Frančišek po apostolskem nunciju v Sloveniji Jean-Marie Speichu sporočil, da me je izbral za novega škofa celjske škofije. Svetemu očetu se zahvaljujem za njegovo zaupanje, predvsem pa za njegovo očetovsko ljubezen in potrpežljivost, ki me je v tem času opogumljala, da sem v njegovem povabilu lahko prepoznal isti Klic, na katerega sem odgovoril že na začetku duhovništva: »Ali me ljubiš?« (Jn 21,16). Čeprav se zavedam, da poslanstvo te službe daleč presega moje človeške sposobnosti, ponavljam za ubogim Petrom: »Gospod, ti vse veš, ti veš, da te imam rad.«

V to novo poslanstvo stopam s ponižnim srcem, da bi lahko prepoznal in sprejel Očetovo voljo. Verujem, da ima On, ki je »tako ljubil svet, da je poslal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje« (Jn 3,16), edini besedo življenja, veselja in upanja tudi za naš današnji čas in za našo konkretno občestvo celjske škofije. In ne samo besedo, v svojem Sinu nam je vse tudi že podaril. Zato vas vse, ki kličemo Božje kraljestvo, prosim, da se v tem času, ko se pripravljam na sprejem škofovskega posvečenja in v času nastopa škofovske službe, še posebej močno povežemo med seboj v prošnji k Svetemu Duhu. Edino On, Duh občestva, nam lahko omehča srce, razsvetli misli in vlije poguma, da bomo prepoznali Cerkev kot Kristusovo Telo in sebe kot njegove ude, ki so poklicani, da v tem svetu kažejo nanj. Prenova pastoralnega življenja ne izvira ne od škofov, ne od duhovnikov, ne od pridnosti posameznikov, temveč od Gospoda. Če bomo spoznali, izkusili in sprejeli Njegovo ljubezen, ki gre za nas do konca, potem bomo lahko zanj pričevali in živeli novo življenje. Skupaj z vami želim hoditi to pot za Njim.

Maksimilijan Matjaž, imenovani celjski škof

Škofijski upravitelj Rok Metličar je v 4. številki Sporočila slovenskih škofij na str. 77 zapisal: »Velikonočnica z grba celjske škofije je v tem času zacvetela v tretje. To najsrečnejše krščansko ime rože in njeni rastišči, za kateri je mati narava izbrala ozemlje naše škofije, letošnji čas preveva radostno veselje. ... Papež Frančišek nam je izbral in poslal za naslednika apostolov moža, ki iz profesorja Svetega pisma postaja naš duhovni oče«.

Vse do nedelje Svete Trojice pri svetih mašah in tudi doma molimo:

***Gospod Bog, svojega služabnika Maksimilijana si izbral,
da bo kot naslednik apostolov vodil Tvoje vernike.***

***Daj mu duha modrosti in moči, duha vednosti in pobožnosti,
da bo zvesto vodil zaupano mu ljudstvo in v svetu uresničeval skrivnost Cerkve.
Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.***

SVETNIK TEDNA

HUGO GRENOBELSKI, 22. marec

Rodil se je leta 1053. Ko je nekoliko odrasel, se je odločil za duhovniški poklic in zato si je najprej prizadeval za temeljito bogoslovno izobrazbo. Ko je dokončal študije, so ga nastavili za kanonika v mestu Valence. Kot najmlajši član zbora kanonikov, ki jim je šlo predvsem za donosne dohodke, se je Hugo trudil biti neoporečen in goreč duhovnik. Svoje starejše sobrate je vabil k posnemanju bolj z zgledom kot z besedo. Leta 1080 je bil posvečen v grenobelskega škofa. Dve leti je skušal odpraviti splošen nered, ki ga je našel v škofiji. Predvsem je hotel odpraviti hudo nevednost v verskih vprašanjih, kupovanje cerkvenih služb in poklicno neresnost duhovnikov. Delo je bilo tako trdo, da se je škofovanju odpovedal in se umaknil v samostan, kjer je bil preprost redovnik med redovniki. Na ukaz papeža se je vrnil v škofovsko službo. Zaupal je v Božjo pomoč. Sv. Bruno je s šestimi prijatelji postavili veliko kartuzijo v bližini mesta. Kratuzijani so mu bili z molitvijo in pokoro veliki pomočniki pri prenavljanju škofije. Hugo je v škofovski službi vztrajal 40 let. Bila so to leta prizadevne verske obnove, ki za svetniškega škofa res niso bila lahka. Malodušje mu je sicer prešlo, nadomestilo pa ga je telesno trpljenje: mučila sta ga želodčna bolezen in hud glavobol. Bolj ko je trpel, bolj blag je postajal. Ko je telesno opešal, ga je za posvetne zadeve spomin popolnoma zapustil, za nebeške reči pa je njegov razum ohranil nekdanjo bistrino. Umril je na veliki petek, 1. aprila 1132.

TEDEN MOLITVE ZA NOVE DUHOVNE POKLICE

Od 18. do 25. aprila 2021 v Cerkvi v Sloveniji obhajamo *Teden molitve za nove duhovne poklice, njihovo svetost in stanovitnost*, ki letos poteka pod geslom »**PRIPADAJ, IŠČI IN SE ODLOČI**«. To geslo izziva tako molivce za nove duhovne poklice kot tudi tiste, ki jih Bog kliče v duhovni poklic. Velika pozornost je usmerjena na skupnost kristjanov, na občestvo. To pomeni, da problematika duhovnih poklicev zadeva tako posameznega kristjana kot družine, duhovnike in škofove. Vsi smo v istem poslanstvu in tudi skrbi za nove duhovne poklice.

Verjamem, da Gospod tudi danes kliče mlade, tudi iz naše župnije za poslanstvo v Cerkvi. Zato molimo, da bi tisti mladi, ki jih Gospod kliče, to prepoznali, da bi znali prav razločevati Božji klic in se tudi jasno odločiti. Če si želimo, da bi imeli dovolj duhovnikov, potem jim moramo pokazati, da smejo računati na našo podporo in molitev.

SKAVTI ZBIRAJO STAR PAPIR!

Tekom karantene se je v vaših domovih zagotovo nabralo na kupe starega papirja. Vabimo Vas, da pred poletjem počistite zaloge in papir od 22. do 26. aprila pripeljete pred Anin dom v Preboldu, kjer bo stal kontejner. Če imate težave pri prevozu se obrnite na Vida (031 562 733). Hvala!

SKRB ZA CERKEV

Od 19. do 25. aprila čistijo in krasijo naše svetišče družine:

Ograjenšek - Andraž 350, Ožir - Andraž 389, Ožir - Andraž 406 in Gril - Andraž 274

MAŠNI NAMENI

ŽUPNIJE SV. ANDRAŽ NAD POLZELO

<p>3. VELIKONOČNA NEDELJA 18. april 2021 <i>Evzebij, škof</i> <i>Apd 3,13-15; Ps 4;</i> <i>1 Jn 2,1-5; Lk 24,35-48</i></p>	<p>7.00 Sv. Pavel – Prebold: za vse žive in + farane vseh treh župnij 8.15 Sv. Andraž: za + Zvoneta Ožir (<i>obl.</i>) in za vse + Bajhtove (227) - za + Milana Ožir – <i>dar soseda Janeza z družino ob pogrebu (262)</i></p>
<p>Ponedeljek 19. april <i>Leon IX., papež</i> <i>Apd 6,8-15; Jn 6,22-29</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Torek 20. april <i>Teotim, škof</i> <i>Apd 7,51-8,1; Jn 6,30-35</i></p>	<p>18.00 za + Marjano Ožir – <i>dar Mirice Majhenič ob pogrebu (272)</i></p>
<p>Sreda 21. april <i>Anzelm, škof in c. učitelj</i> <i>Apd 8,1-8; Jn 6,35-40</i></p>	<p>18.00 za + Franca Plaskana (<i>obl.</i>) ter za + Silvo in Ivana Draksler - <i>obletnica (273)</i></p>
<p>Četrtek 22. april <i>Hugo, škof</i> <i>Apd 8,26-40; Jn 6,44-51</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Petek 23. april <i>Jurij, mučenec</i> <i>Apd 9,1-20; Jn 6,52-59</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>Sobota 24. april <i>Fidelis, duhovnik, mučenec</i> <i>Apd 9,31-42; Jn 6,60-69</i></p>	<p><i>Ta dan ni sv. maše</i></p>
<p>4. VELIKONOČNA NEDELJA 25. april 2021 <i>Marko, evangelist</i> <i>Apd 4,8-12; Ps 118;</i> <i>1 Jn 3,1-2; Jn 10,11-18</i></p>	<p>7.00 Sv. Pavel – Prebold: za vse žive in + farane vseh treh župnij 8.15 Sv. Andraž: za + Vagove (270)</p>

Župnijsko glasilo Andrejev list izdaja župnija Andraž nad Polzelelo; Tel.: 03/57 24 183, 041/576 012;
TRR: SI56 0400 1004 7460 537; elektronska pošta: damjan.ratajc@rkc.si
Odgovarja Damjan Ratajc, župnik in dekan